

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ
(Χρόνια Πολλά σε όλους τους Μπαμπάδες!)

Γιορτή του πατέρα ή ημέρα του πατέρα ονομάζεται η ετήσια κινητή εορτή προς τιμήν του πατέρα, των πατρικών δεσμών και γενικά την επιρροή των πατεράδων στην κοινωνία. Γιορτάζεται κάθε χρόνο την τρίτη Κυριακή του Ιουνίου σε πολλές χώρες παγκοσμίως, αν και σε ορισμένες χώρες η ημερομηνία μπορεί να διαφέρει. Θεωρείται συμπληρωματική εορτή μαζί με την Ημέρα της Μητέρας.

Η πρώτη γνωστή ιστορικά περίπτωση οργανωμένου εορτασμού της Ημέρας του Πατέρα έλαβε χώρα στο Φέαρμοντ της Δυτικής Βιρτζίνιας των Ηνωμένων Πολιτειών στις 5 Ιουλίου 1908. Διοργανώθηκε από την Γκρέις Γκόλντεν Κλέιτον (Grace Golden Clayton), η οποία ήθελε να γιορτάσει προς τιμήν των 210 νεκρών πατεράδων που έχασαν τη ζωή τους σε ορυχείο στην αποκαλούμενη Τραγωδία του Μόνονγκα (Monongah Mining disaster) μερικούς μήνες πριν, στο Μόνονγκα της Δυτικής Βιρτζίνιας, τον Δεκέμβριο του 1907. Είναι πιθανόν η Κλέιτον να επηρεάστηκε από τον πρώτο εορτασμό της Ημέρας της Μητέρας που έλαβε τόπο την ίδια χρονιά, λίγα μίλια μακριά. Η Κλέιτον διάλεξε την πιο κοντινή Κυριακή στα γενέθλια του προσφάτως εκλιπόντα πατέρα της για να διεξαχθεί η εορτή. Δυστυχώς, η συγκεκριμένη μέρα δεν έλαβε την απαραίτητη προσοχή, καθώς επισκιάστηκε από άλλα γεγονότα που συνέβησαν εκείνη την ημέρα στην πόλη, με αποτέλεσμα ούτε η Δυτική Βιρτζίνια να αναγνωρίσει τη συγκεκριμένη μέρα ως επίσημη εορτή, ούτε να εορταστεί ξανά. Όλη η αναγνώριση για την Ημέρα του Πατέρα πήγε στη Σονόρα Ντοντ (Sonora Dodd) από το Σποκέιν της πολιτείας Ουάσιγκτον. Η Ντοντ, μη γνωρίζοντας τίποτα για την προηγούμενη διοργάνωση στη Βιρτζίνια και επηρεασμένη επίσης από την Ημέρα της Μητέρας, διοργάνωσε από μόνη της τη γιορτή του πατέρα, δύο μόλις χρόνια αργότερα από αυτήν της Κλέιτον. Ήθελε να τιμήσει τον πατέρα της, ο οποίος υπήρξε βετεράνος του Αμερικανικού Εμφυλίου Πολέμου (1861-1865) καθώς και όλους τους υπόλοιπους βετεράνους πατεράδες του συγκεκριμένου πολέμου.

Το πρώτο νομοσχέδιο που πήγε στο αμερικανικό Κογκρέσο και αφορούσε στην επισημοποίηση της Γιορτής του Πατέρα το 1913, καταψηφίστηκε λόγω φόβων περί εμπορευματοποίησης της εορτής. Το 1916 ο πρόεδρος Γούντροου Ουίλσον επισκέφτηκε το Σπόουκεν όπου έκανε ομιλία για την Ημέρα του Πατέρα, καθώς και μια αποτυχημένη απόπειρα για την επισημοποίηση της γιορτής από το Κογκρέσο. Το 1924, ο πρόεδρος Κάλβιν Κούλιτζ πρότεινε επίσημα την καθιέρωση μιας ιδιαίτερης ημερομηνίας για τον εορτασμό του Πατέρα στις Ηνωμένες Πολιτείες, χωρίς όμως να προβεί σε κάποια σχετική ενέργεια. Ύστερα από μερικές ακόμα αποτυχημένες προσπάθειες ανάδειξης της εορτής, το 1966 ο

πρόεδρος Λίντον Τζόνσον εξέδωσε το πρώτο προεδρικό διάταγμα που τιμούσε επισήμως τους πατεράδες, και καθιέρωνε την τρίτη Κυριακή του Ιουνίου ως Ημέρα του Πατέρα. Έξι χρόνια αργότερα, το 1972, ο πρόεδρος Ρίτσαρντ Νίξον οριστικοποίησε τη γιορτή ως μόνιμη εθνική εορτή των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

Μετά την τελική επισημοποίηση της γιορτής από τον Νίξον, και ενώ υπήρχε η εντύπωση πως η πρώτη γιορτή του πατέρα είχε διοργανωθεί το 1910 από την Ντοντ, κάποιος παρευρισκόμενος στην εκδήλωση της Κλείτον του 1908 κατόρθωσε να αποδείξει πως η γιορτή είχε ξαναγίνει δύο χρόνια νωρίτερα.

Στην Αυστραλία γιορτάζεται την πρώτη Κυριακή του Σεπτεμβρίου, ενώ η Εκκλησία την γιορτάζει του Αγίου Πνεύματος (κινητή εορτή τον Ιούνιο). Στην Ευρώπη έπαψε να είναι «Ημέρα του Πατέρα» αλλά ονομάζεται «Γιορτή του Πατέρα» (fete des peres), με αρχή από τη Γερμανία και συνδεόταν άμεσα με την οικογενειακή έξοδο, τη γιορτή της μπύρας, κτλ.

Στην Ευρώπη, καθιέρωσαν τη γιορτή, οι διαζευγμένοι πατεράδες, μέσω του Συλλόγου για την Ανδρική και Πατρική Αξιοπρέπεια (ΣΥ.Γ.Α.Π.Α.). από τον ιδρυτή Νίκο Σπιτάλα, εξαιτίας της απαξίωσης του πατέρα από τη δικαιοσύνη, στα διαζύγια. Έτσι, μαζί με όλους τους Ευρωπαίους, γιορτάζουν κάθε δεύτερη Κυριακή του Ιουνίου, όταν μάλιστα τα σχολεία είναι ακόμα ανοικτά για να διδάξουν οι δάσκαλοι τον ρόλο και τις αξίες του πατέρα στην οικογένεια. Ειδική σειρά γραμματοσήμων έχει επίσης εκτυπωθεί από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

